

Ter herinnering aan
onze lieve vader, schoonvader en super trotse opa

Willy Verriet

Weduwnaar van **Wilma Verriet-Matthijssen**

Geboren te Groesbeek op 17-10-1947
Overleden te Groesbeek op 9-10-2024

Hard werken, zorgzaam, trots en bescheiden, dat was ons pap.

Hun stekkie vonden pap en mam op de Cranenburgsestraat, waar ze jarenlang met heel veel plezier gewoond hebben. Pap werkte in de bouw, mam deed het huishouden en samen zorgden ze ervoor dat wij niets te kort kwamen en een geweldige jeugd hadden.

Ons pap was graag onder de mensen en stond altijd voor anderen klaar. Het vele vrijwilligerswerk bij o.a. De Zonnebloem en de kerk waren erg belangrijk voor hem. In de weekenden was pap graag bij De Linde waar hij jarenlang met veel plezier werkzaam is geweest. Ook had hij een grote liefde voor voetbal en dan in het bijzonder voor "zijn" club Achilles '29 waar hij bijna 70 jaar trouw lid van was. Vanaf zijn jeugd tot nog niet zolang geleden was hij vaak te vinden op de Heikant. Van jeugdspeler tot Eerste elftalspeler, van jeugdleider tot scheidsrechter, het uitvoeren van klusjes en het gezellig samenzijn met het vaste koffie-groepje.....wat heeft ons pap hier van genoten!!

Er veranderde veel toen ons mam ziek werd. Gezellige uitjes maakten plaats voor ontelbare ritjes naar het ziekenhuis. Helaas ging het steeds slechter met mam en kregen we te maken met heel veel spannende momenten. De geboorte van Nick en later Luuk

zorgden weer voor wat licht in die duistere periode, wat waren ze trots! Gelukkig hebben ze samen nog een aantal jaren kunnen genieten van het opa en oma zijn totdat mam in 2015 toch nog vrij plotseling overleed.

Vanaf dat moment ging het met pap ook snel achteruit. Naast het verlies van mam, wat hij nooit heeft kunnen verwerken, verloor hij in een korte periode ook zijn broer, twee zussen en een zwager en kreeg hij zelf ook te maken met de nodige lichamelijke ongemakken. Het steeds moeilijker gaan lopen en het regelmatig vallen bleken helaas een vorm van Parkinson te zijn en dingen niet meer herkennen en kunnen benoemen, helaas dementie. Het deed zichtbaar pijn toen, bijna 2 jaar geleden, noodgedwongen afscheid genomen moest worden van zijn vertrouwde plek op de Cranenburgsestraat. Enorm dankbaar zijn we dat pap, mede door de fantastische zorg van de kloostertuin, toch nog een fijne tijd heeft gehad.

Lieve pap, wat zijn wij trots dat jij onze vader bent, je bent de allerbeste opa van de hele wereld en de zorgzaamste echtgenoot die je je maar wensen kan! Dankbaar zijn we dat we je tot het allerlaatst hebben mogen begeleiden op weg naar de rust die je zo verdiend hebt. Rust nu maar lekker uit, we gaan je ontzettend missen maar het is goed zo.....

Hartelijk dank voor uw aanwezigheid en medeleven. Het heeft ons goed gedaan.

Marco en Jessica
Nick & Luuk
Debby
Angela en Bert